

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคประชาธิวัฒน์

ด้วย นายทะเบียนพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามมติในการประชุม ครั้งที่ ๓๕/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๑ ได้จดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อพรรคประชาธิวัฒน์ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๓/๒๕๖๑ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับคำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคการเมือง นโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคประชาธิวัฒน์ ดังนี้

ข้อบังคับพรรคประชาธิวัฒน์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อบังคับพรรคประชาธิวัฒน์ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยที่ประชุมใหญ่ผู้ร่วมจัดตั้งพรรคประชาธิวัฒน์ เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๑ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้เพื่อดำเนินการทางการเมืองให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ อุดมการณ์ นโยบายของพรรค ตามวิธีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ดังนั้น ภารกิจที่พรรคประชาธิวัฒน์จะทำหน้าที่และรับผิดชอบต่อประชาชนและประเทศชาติตามกฎหมาย ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคประชาธิวัฒน์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่รับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองตามข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคประชาธิวัฒน์” ชื่อย่อ ปชภ. เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “PEOPLE PROGRESSIVE PARTY” ชื่อย่อ PRA

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคประชาธิวัฒน์ และความหมาย

(๑) ภาพเครื่องหมายพรรค

(๒) ความหมาย

ชื่อพรรคประชาธิวัฒน์ หมายความว่า ยึดมั่นความเจริญรุ่งเรืองของประชาชน เป็นใหญ่โดยจะพัฒนาสัมพันธ์ไมตรีของประชาชนคนไทยในชาติทุกภาคส่วนให้มีความสามัคคีปรองดอง โดยจะพัฒนาทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เพื่อให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้เข้าถึง อีสราภาพ เสรีภาพ ความเสมอภาคความยุติธรรม

ภาพเครื่องหมายพรรค คือ นางมณีเมขลา ซึ่งเป็นนางฟ้าบนสวรรค์ที่ พระอินทร์เป็นการบำเพ็ญเพียรวิริยะบารมีของพระโพธิสัตว์ พระมหาชนก ในความพยายามว่ายนํ้าข้ามมหาสมุทรให้สำเร็จจึงส่งนางมณีเมขลามาช่วยจนสำเร็จ เราจะตั้งใจมุ่งมั่นสานต่อความเพียรพยายามของประชาชน ทุกภาคส่วนให้ประสบความสำเร็จให้จงได้

ดวงแก้วที่ถือ สื่อความหมายถึง ความบริสุทธิ์ใจแห่งธรรมที่ใสเหมือนดวงแก้ว ที่มีความจริงใจต่อประชาชน

อุดมการณ์พรรค จะธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของสถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ธำรง หมายถึง อนุรักษ์และรักษา

ความมั่นคง หมายถึง การดำรงอยู่อย่างวัฒนาถาวร

ชาติ หมายถึง ประชาชนชาวไทยทั้งประเทศในขวานทองของไทยเราที่มีความรักความสามัคคีเกื้อกูลต่อกันทุกกลุ่มทุกภาคส่วนในสังคม

ศาสนา หมายถึง พระศาสนาตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีพระพุทธศาสนา เป็นศาสนาที่ประชาชนส่วนใหญ่นับถือเป็นแกนหลัก

พระมหากษัตริย์ หมายถึง องค์พระประมุข ที่ทรงมีทศพิธราชธรรม ทรงเปี่ยม ด้วยความรักความเมตตาต่อประชาชน

ส่วนที่ ๑

คำประกาศอุดมการณ์ทางการเมือง

ข้อ ๕ คำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคประชาธิวัฒน์ มีดังต่อไปนี้

ประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาของมนุษยชาตินั้น เป็นประวัติศาสตร์และความพยายามของมนุษย์ ที่จะแสวงหาเสรีภาพ ความเสมอภาค สันติภาพ และความยุติธรรม ต้องการอิสรภาพที่จะหลุดพ้นจาก พันธนาการทั้งหลายทั้งปวง ซึ่งสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ในปัจจุบัน

สำหรับในประเทศไทยเรานั้น ได้เกิดวิกฤตไปแทบทุกด้าน ทั้งเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม โดยเฉพาะวิกฤตการณ์ทางการเมือง ถูกต่างชาติมองในด้านลบ คำว่าประชาธิปไตยถูกบิดเบือนเสกสรร ปั่นแต่ง ถูกอำพรางความจริง ถูกตีความและถูกนำมาใช้ปฏิบัติที่ขัดแย้งกันในชนกลุ่มต่าง ๆ ทุกวันนี้ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่เพียงแต่ไม่มีอำนาจทางการเมืองเท่านั้น แต่ขาดการมีส่วนร่วมที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ ไม่สามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาบ้านเมืองได้ ประชาชนมีโอกาสน้อยที่จะใช้ความคิดสร้างสรรค์งาน ของตนเอง เพราะถูกระบบการผูกขาด ถูกระบบราชการที่ทรงอำนาจมาทำหน้าที่กำกับบังการและชี้นำ ประชาชน ประกอบกับขาดเงินทุนหมุนเวียนในการผลิต ทำให้มีสภาพสิ้นหวังมากขึ้น

นอกจากวิกฤตการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ ที่มีความสลับซับซ้อนกว้างใหญ่ไพศาลแล้ว ภายในสังคมเราเอง ยังต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ความแตกแยกไร้วาทะระหว่างประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ที่มีทัศนคติความคิดเห็นทางการเมืองและความสัมพันธ์ระหว่างชนในชาติหลาย ๆ ด้านแตกต่างกัน ซึ่งเกิดจากการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองที่ไม่ถูกทาง ในทศวรรษที่แล้วมา ทำให้เกิดความตึงเครียดอย่างหนัก จนอาจเกิดความรุนแรงได้

พรรคประชาธิวัฒน์ จึงถือกำเนิดขึ้นมาเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการนำพาแสงสว่างอย่างเจิดจ้า เหนือจินตนาการ ดั่งดวงแก้วของนางมณีเมขลา นำพาความเจริญรุ่งเรืองไพบูลย์ นำพาเสรีภาพ

ความเสมอภาค ความสมานฉันท์ ความยุติธรรม นำประชาธิปไตยที่สมบูรณ์มาสู่ประเทศไทย และประชาชนไทย ข้อสำคัญยิ่งคือ เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง พร้อมกับขยายหลักการ อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน หลักการปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน ให้กว้างขวางออกไปสู่เวทีประชาธิปไตยทางเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรม ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนหันหน้ามาร่วมมือกันอย่างสร้างสรรค์ ใช้ปัญญาที่มีเหตุผลด้วยความรัก ความเมตตา มีความสามัคคีปรองดอง รู้จักยอมรับความคิดเห็นทางการเมืองที่แตกต่างกันโดยสุจริต และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี

เหนือสิ่งอื่นใด พรรคประชาธิวัฒน์ มุ่งหวังที่จะเป็นศูนย์กลางของคนไทยทุกภาคส่วน เพื่อร่วมมือกัน ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม จึงได้กำหนดนโยบาย เพื่อแก้ไขปัญหาของชาติทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสถาบันพรรคการเมือง ดำเนินงานสร้างสังคมที่เป็นธรรมตามวิถีทางแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองเพื่อธำรงรักษาไว้ซึ่งความเป็นธรรม คุณธรรมบนพื้นฐานแห่งผลประโยชน์ของประชาชนชาวไทยและประเทศชาติเป็นหลักสำคัญ

(๓) ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของประชาชน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนของสังคมไทยได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง โดยการแสดงความคิดเห็นนำเสนอแนวคิด ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการและสภาพปัญหาของประชาชน หรือดำเนินการอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประชาชน

(๔) ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนเพื่อปกป้องรักษาไว้ซึ่งสิทธิอันชอบธรรมของประชาชนและได้แย่งคัดค้านสงวนรักษาไว้ซึ่งสิทธิของประชาชนมิให้ถูกละเมิดด้วยเหตุอันไม่ชอบธรรมทั้งปวง

(๕) สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้าถึงกระบวนการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ของตนเองอย่างถ่องแท้ พร้อมทั้งการให้ความเคารพต่อสิทธิหน้าที่ของผู้อื่นตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๖) มุ่งมั่นพัฒนาและเสริมสร้างระบบพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองที่เข้มแข็ง เพื่อให้เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ตัวแทนของประชาชนอย่างแท้จริง

(๗) ส่งเสริมให้ประชาชนธำรงรักษาและเห็นคุณค่าความสำคัญของวิถีความเป็นไทย และวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของไทย เพื่อให้สืบทอดดำรงคงอยู่ซึ่งเอกลักษณ์ความเป็นไทย อย่างยั่งยืนตลอดไป

(๘) ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๙) ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่น เพื่อเป็น แหล่งสร้างรายได้ให้ชุมชนและประชาชน โดยยึดหลักการไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและวิถีชุมชน

(๑๐) พัฒนาส่งเสริมการเกษตร แหล่งน้ำ ระบบชลประทาน ระบบนิเวศ ระบบขนส่ง การพัฒนาเพิ่มรายได้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของเกษตรกรและสังคมเป็นหลักสำคัญ

(๑๑) สร้างสวัสดิภาพและสวัสดิการของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดี มีความรู้ มีการศึกษาที่ดี เศรษฐกิจรุ่งเรือง ประชาชนมั่งคั่ง ประเทศชาติรุ่งเรือง

(๑๒) ส่งเสริมการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้มีความเชี่ยวชาญและมีคุณภาพเพื่อยกระดับ มาตรฐานคุณภาพฝีมือแรงงานไทย และสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพพร้อมทั้งสร้างรายได้แก่แรงงานไทย

(๑๓) โต้แย้งและต่อต้านกระบวนการไม่เป็นธรรมทั้งหลาย รวมทั้งกระบวนการ สองมาตรฐานให้หมดสิ้นไปจากสังคมไทย

(๑๔) ต่อต้านและกำจัดภัยยาเสพติด สิ่งผิดกฎหมาย และกระบวนการทุจริตคอร์รัปชัน

(๑๕) เสริมสร้างหลักนิติรัฐและหลักนิติธรรมให้ดำรงคงอยู่กับสังคมไทยอย่างแท้จริง

ส่วนที่ ๒

นโยบายของพรรคการเมือง

ข้อ ๖ นโยบายของพรรคประชาธิปัตย์ มีดังต่อไปนี้

ปฏิรูปประเทศ ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม กระบวนการยุติธรรม การศึกษา ให้บรรลุ เป้าหมาย ดังต่อไปนี้

(๑) ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคีปรองดอง มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนา ด้านจิตใจ

(๒) สังคมมีความสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ

(๓) ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
ด้านการเมือง

(๑) ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง รวมถึงการตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐ รู้จักยอมรับในความเห็นทางการเมืองที่แตกต่างกันโดยสุจริต และให้ประชาชนใช้สิทธิเลือกตั้งและออกเสียงประชามติโดยอิสระ ปราศจากการครอบงำไม่ว่าด้วยทางใด

(๒) ให้การดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองเป็นไปโดยเปิดเผยและตรวจสอบได้ เพื่อให้พรรคการเมืองพัฒนาเป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชนซึ่งมีอุดมการณ์ทางการเมืองร่วมกัน มีกระบวนการให้สมาชิกพรรคการเมืองมีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบอย่างแท้จริงในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองและการคัดเลือกผู้มีความรู้ความสามารถ ซื่อสัตย์สุจริต และมีคุณธรรมจริยธรรม เข้ามาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม

(๓) มีกลไกที่กำหนดความรับผิดชอบของพรรคการเมืองในการประกาศโฆษณานโยบายที่มีได้ วิเคราะห์ผลกระทบ ความคุ้มค่า และความเสียอย่างรอบด้าน

(๔) มีกลไกที่กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และรับผิดชอบต่อประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

(๕) มีกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธีภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน

(๑) ให้มีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินและการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน และเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

(๒) ให้มีการบูรณาการฐานข้อมูลของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานเข้าด้วยกัน เพื่อให้เป็นระบบข้อมูลเพื่อการบริหารราชการแผ่นดินและการบริการประชาชน

(๓) ให้มีการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหารงานของรัฐและแผนกำลังคนภาครัฐให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ ๆ โดยต้องดำเนินการให้เหมาะสมกับภารกิจของหน่วยงานของรัฐแต่ละหน่วยงานที่แตกต่างกัน

(๔) ให้มีการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานบุคคลภาครัฐเพื่อจูงใจให้ผู้มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงเข้ามาทำงานในหน่วยงานของรัฐ และสามารถเจริญก้าวหน้าได้ตามความสามารถและผลสัมฤทธิ์ของงานของแต่ละบุคคล มีความซื่อสัตย์สุจริต กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง โดยคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีความคิดสร้างสรรค์และคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อให้การปฏิบัติราชการและการบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรการคุ้มครองป้องกันบุคลากรภาครัฐจากการใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรมของผู้บังคับบัญชา

(๕) ให้มีการปรับปรุงระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้มีความคล่องตัว เปิดเผยตรวจสอบได้ และมีกลไกในการป้องกันการทุจริตทุกขั้นตอน

ด้านกฎหมาย

(๑) มีกลไกให้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่ใช้บังคับ โดยพัฒนาให้สอดคล้องกับหลักสากล โดยให้มีการใช้ระบบโดยคณะกรรมการเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้งานเกิดความคล่องตัว โดยมีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน และไม่สร้างภาระแก่ประชาชนเกินความจำเป็น เพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ปฏิรูประบบการเรียนการสอนและการศึกษาอบรมวิชากฎหมายเพื่อพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายให้เป็นผู้มีความรอบรู้ มีนิติทัศน์ และยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมของนักกฎหมาย

(๓) พัฒนาระบบฐานข้อมูลกฎหมายของรัฐโดยใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลกฎหมายได้สะดวก และสามารถเข้าใจเนื้อหาสาระของกฎหมายได้ง่าย

(๔) กฎหมายทุกระดับที่ออกมาจากสภา จะต้องมีการเจตนาธรรมของกฎหมายของแต่ละมาตรา เพื่อให้ผู้ใช้กฎหมายอ้างอิงเข้าใจหลักในการวินิจฉัย

ด้านกระบวนการยุติธรรม

(๑) ปรับปรุงระบบการสอบสวนคดีอาญาให้มีการตรวจสอบและถ่วงดุลระหว่างพนักงานอัยการอย่างเหมาะสม กำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้ชัดเจนเพื่อมิให้

คติขาดอายุความ และสร้างความเชื่อมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ ในการสอบสวนคดีอาญา รวมทั้งกำหนดให้การสอบสวนต้องใช้ประโยชน์จากนิติวิทยาศาสตร์ และจัดให้มีบริการทางด้านนิติวิทยาศาสตร์มากกว่าหนึ่งหน่วยงานที่มีอิสระจากกัน เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการ ในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงอย่างมีทางเลือก

(๒) ให้มีการกำหนดระยะเวลาดำเนินงานในทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมที่ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมโดยไม่ล่าช้า และมีกลไกช่วยเหลือประชาชนผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ ให้เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้ รวมตลอดทั้งการสร้างกลไกเพื่อให้มีการบังคับการใช้ตามกฎหมาย อย่างเคร่งครัดเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมในสังคม

(๓) เสริมสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรขององค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการ ยุติธรรม ให้มุ่งอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนโดยสะดวกและรวดเร็ว

(๔) ดำเนินการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการศึกษา

(๑) ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัด และปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว โดยสอดคล้องกันทั้งใน ระดับชาติ และระดับพื้นที่ มีใ้มีผู้ผลิตคนเข้ามหาวิทยาลัยเป็นเป้าหมายสูงสุด

(๒) ให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพครูและอาจารย์ ให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสม กับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน รวมทั้งมีกลไกสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคล ของผู้ประกอบการวิชาชีพครู

ด้านเศรษฐกิจ

(๑) ขจัดอุปสรรคโดยสร้างกลไกป้องกันการผูกขาดสินค้า และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจอิสระภายในประเทศเพื่อให้ประเทศชาติและประชาชนได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วม กลุ่มเศรษฐกิจต่าง ๆ อย่างยั่งยืน

(๒) สร้างกลไกเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการนำความคิดสร้างสรรค์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

(๓) ปรับปรุงระบบภาษีอากรให้มีความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ เพิ่มพูนรายได้ของรัฐ ด้านต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และปรับปรุงระบบการจัดทำและการใช้จ่ายงบประมาณให้มี ประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผล

(๔) สร้างกลไกเพื่อส่งเสริมสหกรณ์และผู้ประกอบการแต่ละขนาด ให้มีความสามารถในการแข่งขันอย่างเหมาะสม และส่งเสริมการประกอบวิสาหกิจเพื่อสังคมและวิสาหกิจที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างกลไกเพิ่มโอกาสในการทำงานและการประกอบอาชีพของประชาชน ด้านวัฒนธรรม

(๑) ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชน เรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่น รวมทั้งเปิดพื้นที่ เวทีกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น และพัฒนาการแสดงทางศิลปวัฒนธรรมทั้งแบบดั้งเดิม และร่วมสมัย ให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม และการเผยแพร่แลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม ทั้งในและต่างประเทศ

(๒) พัฒนาเมืองที่มีศักยภาพและมีอัตลักษณ์โดดเด่นด้านศิลปวัฒนธรรมให้เป็นเมือง ศิลปวัฒนธรรม บริหารจัดงานแสดงทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยว ในแต่ละภูมิภาค ด้านอื่น ๆ

(๑) ให้มีระบบบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมและยั่งยืนโดยคำนึงถึง ความต้องการใช้น้ำในทุกมิติ รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศ ประกอบกัน

(๒) จัดให้มีการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม รวมทั้งการตรวจสอบกรรมสิทธิ์ และการถือครองที่ดินทั่วประเทศเพื่อแก้ไขปัญหากรรมสิทธิ์ และสิทธิครอบครองที่ดินอย่างเป็นระบบ

(๓) จัดให้มีระบบจัดการและกำจัดขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านอื่น ๆ ได้

(๔) ปรับระบบหลักประกันสุขภาพให้ประชาชนได้รับสิทธิประโยชน์จากการบริหารจัดการ และการเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพและสะดวกทัดเทียมกัน

(๕) ให้มีระบบการแพทย์ปฐมภูมิที่มีแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัวดูแลประชาชนในสัดส่วนที่เหมาะสม

(๖) พัฒนาเมืองรอง หรือ Secondary City ให้เป็นศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคต่าง ๆ ยุทธศาสตร์และทิศทางการพัฒนาประเทศ

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองอันเกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ได้แก่ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก ความขัดแย้งด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐ อาชญากรรมข้ามชาติ และการก่อการร้ายและภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบจากความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้น จึงให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับภัยคุกคามข้ามชาติ

ด้านเศรษฐกิจ

(๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ จำเป็นต้องเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจเพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวได้สูงขึ้น โดยไม่สร้างแรงกดดันให้เกิดการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด ภาวะเงินเฟ้อ และแรงกดดันต่อภาระการคลังที่มากเกินไป มีการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพื่อสนับสนุนการกระจายผลประโยชน์การพัฒนา โดยมีแนวนโยบาย ดังนี้

(๑.๑) การพัฒนาด้านการคลัง โดยการ

- เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณการบริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณของประเทศ เพื่อให้งบประมาณภาครัฐสนับสนุนการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจและลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างเต็มที่

โดยให้มีการกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณในระยะปานกลางที่มีความชัดเจน การจัดทำงบประมาณเชิงบูรณาการและเชิงพื้นที่ที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์อย่างแท้จริง ปรับปรุงกลไกการจัดทำงบประมาณที่มีการถ่วงดุลอำนาจและระบบการพิจารณาอย่างรอบคอบครบถ้วน ซึ่งจะทำให้เกิดผลในทางปฏิบัติเพื่อให้งบประมาณสามารถตอบสนองการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในมิติต่าง ๆ

- ใช้เครื่องมือทางภาษีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเพื่อเป็นช่องทางการเพิ่มรายได้ภาครัฐ โดยเร่งรัดให้มีการจัดเก็บภาษีหรือค่าธรรมเนียมที่เก็บจากผลิตภัณฑ์หรือวัตถุดิบที่ก่อให้เกิดมลพิษ รวมถึงการเก็บภาษีหรือค่าธรรมเนียมจากการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางธรรมชาติ

- เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อลดภาระการพึ่งพารายได้จากรัฐบาลเร่งถ่ายโอนภารกิจการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมบางประเภทที่รัฐบาลจัดเก็บให้แก่ท้องถิ่นเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดอัตราภาษีและวิธีการจัดเก็บที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของแต่ละท้องถิ่น รวมทั้งเร่งรัดการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะด้านสาธารณสุขและการศึกษา พร้อมทั้งเสริมสร้างศักยภาพให้แก่ท้องถิ่นให้มีความพร้อมในการดำเนินภารกิจเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการรัฐวิสาหกิจทั้งระบบและฟื้นฟูรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหาฐานะการเงิน และพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจให้ได้ตามมาตรฐานสากล

(๑.๒) การพัฒนาภาคการเงิน โดยการ

- เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ลดต้นทุนการให้บริการ และช่วยสนับสนุนการดำเนินมาตรการทางการคลังให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น โดยส่งเสริมให้มีการแข่งขันในระบบสถาบันการเงินให้มากขึ้น ส่งเสริมการใช้บริการทางการเงินและระบบการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ (E-Money/ E-Payment) และบริการทางการเงินที่เป็นนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ (FinTech)

- ขยายการเข้าถึงบริการทางการเงิน โดยการสร้างเครือข่ายความเชื่อมโยงของระบบสถาบันการเงินทั้งระบบ ทั้งสถาบันการเงินเอกชน สถาบันการเงินเฉพาะกิจ และองค์กรการเงินฐานราก เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินได้อย่างทั่วถึงในต้นทุนที่เหมาะสมทั้งด้านการออมการลงทุน สินเชื่อ ประกันภัย การชำระเงินและการโอนเงิน

- พัฒนานวัตกรรมทางการเงินรูปแบบใหม่ ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการและบริบทการเปลี่ยนแปลง อาทิ กองทุนร่วมลงทุนหรือการระดมทุนผ่านระบบออนไลน์ (Crowd Funding)

(๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้า การลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ สร้างรายได้และกระจายรายได้สู่คนในชุมชนอย่างทั่วถึง อันจะนำมาซึ่งความเข้มแข็งของทั้งเศรษฐกิจในภาพรวม และเศรษฐกิจฐานราก ตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(๒.๑) การพัฒนาภาคการเกษตร โดยการ

- เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยการพัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร รวมทั้งจัดระบบการปลูกพืชให้สอดคล้องปริมาณน้ำที่หาได้ทำการคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพและขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกรให้มากขึ้น และทำการส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ในการรวบรวม คัดเลือก และปรับปรุงพันธุ์กรรมพืช สัตว์ สัตว์น้ำ และจุลินทรีย์ของท้องถิ่น

- สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรแบบมีส่วนร่วม เพื่อสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ (Bio Base)

- ยกกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพโดยการพัฒนาระบบมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากลทำการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้ได้คุณภาพ

มาตรฐานและความปลอดภัยและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ รวมทั้งทำการขับเคลื่อนการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างจริงจัง

- เสริมสร้างขีดความสามารถการผลิตในห่วงโซ่อุตสาหกรรมเกษตร โดยมีแนวทางดังนี้

(๑) เสริมสร้างศักยภาพของสถาบันเกษตรกรและการรวมกลุ่ม

(๒) ทำการส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืช ปศุสัตว์ และการทำประมงให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด (Zoning)

(๓) มีการวิจัยพัฒนาและใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรสมัยใหม่ในกระบวนการผลิต

(๔) สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากร ชีวภาพเพื่อต่อยอดองค์ความรู้และพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง

(๕) บริหารจัดการผลผลิตอย่างเป็นระบบครบวงจร

(๖) พัฒนากลไกจัดการความเสี่ยงที่กระทบต่อสินค้าเกษตร

(๗) สร้างความร่วมมือด้านการเกษตรกับประเทศเพื่อนบ้านในการเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบเพื่อการแปรรูปสร้างมูลค่าและโอกาสในด้านการตลาดจากการส่งออกทั้งในและนอกภูมิภาคอาเซียน

- ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการส่งเสริมให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการเกษตร ส่งเสริมการขยายผลและพัฒนาการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน และควบคุมการใช้สารเคมีการเกษตรที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

- พัฒนาปัจจัยสนับสนุนในการบริหารจัดการภาคเกษตรและสนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่โดยการ

(๑) พัฒนารฐานข้อมูลด้านอุปสงค์และอุปทานด้านการเกษตร

(๒) สร้างบุคลากรด้านการเกษตร โดยการผลิตเกษตรกรรุ่นใหม่ หรือดำเนินนโยบายบัณฑิตคืนถิ่น

(๓) ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรให้ทันสมัย เช่น กฎหมายด้านสารเคมี กฎหมายด้านสหกรณ์ กฎหมายด้านปฏิรูปที่ดิน กฎหมายด้านอาหาร และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้าเกษตร

(๒.๒) การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม โดยการ

- พัฒนาต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

- ยกกระดับศักยภาพของอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้สำคัญของประเทศในปัจจุบันให้มีการใช้เทคโนโลยีขั้นก้าวหน้าเพื่อผลิตสินค้า ที่รองรับความต้องการที่หลากหลายของผู้บริโภค

- สร้างระบบกลไกและเครือข่ายที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงความร่วมมือของภาคธุรกิจในลักษณะคลัสเตอร์ ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ

- สนับสนุนการกระจายการลงทุนไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศและในภูมิภาคอาเซียน

- ส่งเสริมการสร้างและพัฒนาตลาดสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพ

- วางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมสำหรับอนาคต

(๒.๓) พัฒนาภาคบริการและการท่องเที่ยว

(๒.๔) พัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาอย่างครบวงจร

(๒.๕) พัฒนาภาคการค้าและการลงทุน โดยการ

- ส่งเสริมการทำตลาดเชิงรุก

- พัฒนาการอำนวยความสะดวกทางการค้าให้ได้มาตรฐานสากล

- สนับสนุนผู้ประกอบการลงทุนในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และนำพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการเพิ่มผลิตภาพในการค้า

- ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการสร้างผู้ประกอบการใหม่ ที่มีจิตวิญญาณในการเป็นผู้ประกอบการที่มีทักษะในการทำธุรกิจ รู้จักใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการผลิต การจัดการการขาย หรือเป็น Smart SMEs

ด้านสังคม

(๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ โดยการ

- ส่งเสริมการเลี้ยงดูในครอบครัวที่เน้นการฝึกเด็กให้รู้จักการพึ่งพาตัวเอง มีความซื่อสัตย์ มีวินัย มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบ

- ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีวินัย จิตสาธารณะ รวมทั้งเร่งสร้างสภาพแวดล้อมภายในและโดยรอบสถานศึกษา ให้ปลอดจากอบายมุขอย่างจริงจัง

- ปรับวิธีการเผยแพร่หลักศาสนาให้มุ่งชี้แนะแนวทางการดำรงชีวิตตามหลักธรรมคำสอน ที่เข้าใจง่ายสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง นำไปสู่การปลูกฝังค่านิยมที่ดีงาม

- เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมสาธารณประโยชน์ จัดระเบียบทางสังคม และกำหนดบทลงโทษแก่ผู้ละเว้นการปฏิบัติตามบรรทัดฐานในสังคม

- จัดสรรเวลาและพื้นที่ที่ออกอากาศให้แก่สื่อสร้างสรรค์ ที่ส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันดี โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่มีผู้ชมมากที่สุด และส่งเสริมการใช้เครือข่ายสังคม ออนไลน์ สร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาท สิทธิ และหน้าที่การเป็นพลเมืองที่ดี

- ผลักดันให้มีการนำวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์ไปใช้ปฏิบัติจนให้เป็นคุณลักษณะ ที่สำคัญของคนในสังคมไทย อาทิ การตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัยการทำงาน เป็นทีม การเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง การทำงานอย่างกระตือรือร้น

(๒) พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า

(๓) พัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุวัยต้นให้สามารถเข้าสู่ตลาดงานเพิ่มขึ้น

(๔) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(๕) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

(๖) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐ และปรับระบบการเงินการคลัง ด้านสุขภาพ

(๗) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย

(๘) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ด้านการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

- เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึง บริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพโดยการ

- ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา อย่างต่อเนื่องโดยไม่ถูกจำกัดศักยภาพจากสภาพครอบครัว พื้นที่ และสภาพร่างกาย

- จัดบริการด้านสุขภาพให้กับประชากรกลุ่มเป้าหมาย ที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล

- สร้างโอกาสในการมีที่ดินทำกินของตนเองและยกระดับรายได้

- กำหนดนโยบายการคลังเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมและเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มคนที่มี รายได้น้อยให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

- เพิ่มการจัดสวัสดิการสังคมให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด อย่างเพียงพอและเหมาะสม

- กระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ ครอบคลุมและทั่วถึง

- เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงิน ฐานรากตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุน ที่ดิน และทรัพยากรภายในชุมชน

ด้านการบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ ที่สำคัญประการหนึ่งมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องการขับเคลื่อนการบริหารจัดการภาครัฐให้บรรลุ เป้าประสงค์ที่วางไว้ การบริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาด ประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นที่ยังขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใส

กระบวนการที่เปิดให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจการใช้งบประมาณยังไม่เพียงพอ ระบบ และกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกและเป็นธรรม รวมทั้ง การขาดธรรมาภิบาลในสังคมไทยทำให้การทุจริตประพฤติมิชอบยังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ดังนั้น จึงมีนโยบาย ดังนี้

(๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความ โปร่งใส ทันสมัย คล่องตัวมีขนาดที่เหมาะสม

- กำหนดภารกิจ ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่นให้ชัดเจนและไม่ซ้ำซ้อน โดยให้ราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ดำเนินภารกิจเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย วางแผนระดับประเทศ กำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐาน การอนุมัติ อนุญาต การส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการบริการวิชาการ การกำกับ การดำเนินงาน และภารกิจ ที่มีพื้นที่ครอบคลุมหลายเขตการปกครอง โดยกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนและให้บริการสาธารณะ เท่าที่จำเป็น ในส่วนของราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการให้เป็นบริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน เพื่อแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ตามขีดความสามารถและความพร้อม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเปิดโอกาสให้ภาคประชาสังคมและประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมเป็น ผู้จัดทำบริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน และตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐในระดับชุมชน รวมทั้งจ้างเหมา ให้ภาคเอกชนเข้าร่วมเป็นผู้จัดทำบริการสาธารณะให้มากที่สุด

- ปรับปรุงกลไกการปฏิบัติงานของภาครัฐให้มีลักษณะบูรณาการ สามารถส่งเสริม กระบวนการผลิตและการให้บริการของภาคเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสนับสนุนกลไก การร่วมมือกันระหว่างรัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคม ในแบบประชารัฐให้เป็นจุดเชื่อมต่อ ในการพัฒนาประเทศอย่างสมบูรณ์

- กำหนดหลักการและแนวทางในการยุบเลิกภารกิจหรือปรับลดหน่วยงานบริหารราชการ ส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคให้เหลือเพียงการปฏิบัติภารกิจเฉพาะที่ไม่อาจมอบให้ราชการบริหาร ส่วนภูมิภาคดำเนินการแทนหรือไม่สามารถถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน ธุรกิจเพื่อสังคม ภาคประชาสังคม หรือชุมชนและประชาชนรับไปดำเนินการแทนได้

- จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐวิสาหกิจในระยะยาวให้มีความชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้ พร้อมทั้งทบทวนบทบาทให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและความจำเป็นของวิสาหกิจ ตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง โดย

๑) ยุบเลิก ควบรวม ถ่ายโอน หรือปรับรูปแบบรัฐวิสาหกิจในกรณีเป็นกิจการที่เอกชนสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือมีหน่วยงานของรัฐดำเนินการอยู่แล้ว

๒) ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรของรัฐวิสาหกิจให้สามารถดำเนินการตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการวางระบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่โปร่งใส

(๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ

- ปรับปรุงกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาระดับพื้นที่ให้เชื่อมโยงตั้งแต่ระดับชุมชนถึงระดับจังหวัด โดย

๑) ระดับหมู่บ้าน จัดทำแผนชุมชนที่ใช้ข้อมูลและการมีส่วนร่วมของประชาชน ผ่านเวทีประชาคมหมู่บ้าน รวมทั้งจัดทำข้อเสนอแผนงานโครงการที่ชุมชนต้องการ

๒) ระดับตำบล เปิดเวทีประชาคมระดับตำบลโดยใช้คณะกรรมการหมู่บ้านสภาองค์กรชุมชน เข้ามาเป็นกลไกในการให้คำปรึกษาตั้งแต่ระดับหมู่บ้านถึงตำบล เพื่อจัดทำแผนพัฒนาตำบล และเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณจากสภาท้องถิ่นระดับตำบล

๓) ระดับอำเภอ เป็นหน่วยบูรณาการแผนพัฒนาตำบลให้เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับหลักการจัดทำแผนและงบประมาณแบบมีส่วนร่วม

๔) ระดับจังหวัด จัดทำแผนพัฒนาโปร่งใสชัดเจนตรวจสอบได้มีกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชน มีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง บูรณาการข้อเสนอแผนงานโครงการตามความต้องการของประชาชน

(๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐาน

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง

- ปรับปรุงระบบบริหารจัดการรายได้และเงินอุดหนุนของท้องถิ่น โดย

๑) ปรับโครงสร้างรายได้ระหว่างรัฐและท้องถิ่น รวมถึงโครงสร้างภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจัดสรรเงินอุดหนุนให้สอดคล้องกับบทบาทภารกิจ และพิจารณาการกระจายอำนาจการจัดเก็บภาษีให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามความเหมาะสมให้สามารถพึ่งตนเองได้ตามมาตรฐานสากลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) พัฒนากฎหมายและแนวทางการเพิ่มรายได้ที่ไม่ใช่ภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควบคู่กับการยกระดับมาตรฐานการให้บริการสาธารณะ อาทิ ค่าธรรมเนียม หรือรายได้ อันเกิดจากการประกอบกิจการพาณิชย์ วิสาหกิจเพื่อสังคม การพัฒนาพื้นที่ หรือการหารายได้ที่ไม่ใช่ภาษีประเภทอื่น ๆ ในอนาคต

๓) วางมาตรฐานการบริหารจัดการการเงินการคลังของท้องถิ่น

๔) สร้างความโปร่งใสในการจัดทำและบริหารงบประมาณของท้องถิ่นด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานวิชาการในพื้นที่ โดยเปิดให้สาธารณชนตรวจสอบทั้งข้อมูลงบประมาณและการจัดซื้อจัดจ้าง ตลอดจนรายละเอียดโครงการและราคากลาง

(๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต และยุติธรรม รวมทั้งสร้างความเข้มแข็ง เป็นภูมิคุ้มกันของสังคมไทย ให้ครอบคลุมภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และภาคประชาชน พร้อมทั้งเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนค่านิยมต่อต้านการทุจริต โดย

- ปลุกฝังให้คนไทยไม่โกง

๑) ส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมุ่งสร้างจิตสำนึกในการรักษาประโยชน์สาธารณะ ทัศนคติเชิงบวก รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้กับทุกกลุ่มในสังคม ผ่านกลไกครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สื่อมวลชน และเครือข่ายทางสังคม ควบคู่กับการปลุกฝังจิตสำนึก ความซื่อสัตย์สุจริต ค่านิยมที่ถูกต้อง สร้างความตระหนักถึงภัยร้ายแรงของการทุจริต และการรู้เท่าทันการทุจริตของสังคมไทย โดยอาศัยกลไกทางสังคมเป็นมาตรการในการลงโทษผู้กระทำผิดหรือผู้กระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒) พัฒนากลไกและระบบการดำเนินงานที่ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและมาตรฐานจริยธรรมอย่างเคร่งครัด โดยการรณรงค์

ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน ภาคเอกชน และสื่อมวลชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังพฤติกรรมของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในทางมิชอบ และกำหนดขั้นตอนการลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมตามความร้ายแรงแห่งการกระทำอย่างจริงจัง

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนนักการเมืองรุ่นใหม่ที่มีคุณธรรมจริยธรรมเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมือง ผ่านกลไกการบริหารพรรคการเมือง และการตรวจสอบที่เข้มแข็งจากทุกภาคส่วน

๔) ขับเคลื่อนคุณธรรมของภาคธุรกิจและภาคประชาชนเพื่อต่อต้านติดตามป้องกันการทุจริต

๕) รมรงค์การปลูกฝังจิตสำนึกของการปฏิบัติหน้าที่ตามจรรยาบรรณของสื่อมวลชนผ่านสมาคมวิชาชีพ และให้มีการควบคุมตนเอง รวมทั้งสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในการตรวจสอบพฤติกรรมของสื่อมวลชนทุกประเภท

๖) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่มีหน้าที่ต่อต้าน การทุจริต และประพฤติมิชอบและภาคประชาสังคมเป็นภาคีร่วมกันต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมทั้งพัฒนากลไกตรวจสอบธรรมาภิบาลในทุกภาคที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศ

๗) พัฒนาสร้างเครือข่ายและคุ้มครองการแจ้งเบาะแสการทุจริตและประพฤติมิชอบในกลุ่มประชาชน

- ป้องกันการทุจริต โดยการ

๑) ปฏิรูปกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารพัสดุ และการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้มีระบบที่โปร่งใสตรวจสอบได้ และมีประสิทธิภาพต่อการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง การจัดซื้อจัดจ้าง และการทำสัญญาอื่น ๆ ที่ภาคเอกชนทำสัญญากับรัฐ ให้มีกฎหมายห้ามมิให้นางบประมาณแผ่นดิน ไปใช้ประชาสัมพันธ์ ตนเองในเชิงหาเสียง ไม่ให้มีการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและส่วนรวมในขณะดำรงตำแหน่งที่สามารถใช้อำนาจรัฐได้ และปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะ รวมทั้งการลดการใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ

๒) พิจารณาหาแนวทางจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการต่อต้านการทุจริต

๓) เร่งรัดหน่วยงานภาครัฐให้มีการดำเนินงานในการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเคร่งครัด

-ปราบปรามการทุจริต โดยการ

๑) พิจารณาหาแนวทางในการปฏิรูปโครงสร้างองค์กรอิสระและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

๒) เพิ่มอัตราโทษในการทุจริตและประพฤตินิষอบที่ใกล้เคียงกันระหว่างผู้ให้และผู้รับสินบน โดยเฉพาะการเพิ่มโทษแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดในกรณีรับสินบนหรือใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการทุจริตและประพฤตินิষอบ

๓) เพิ่มมาตรการลงโทษทางสังคมที่รุนแรง และเพียงพอที่จะทำให้เกิดความยั้งคิดต่อการกระทำการทุจริต รวมทั้งสร้างแนวร่วมการลงโทษทางสังคมที่รุนแรงต่อผู้ทุจริตและประพฤตินิষอบ โดยการใช้สื่อทุกรูปแบบ

๔) พัฒนาประสิทธิภาพและความเที่ยงตรงของ ป.ช.ตง. ป.ป.ท. ก.สพ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ไม่ให้งานค้างค้ำจนเกิดความเสียหายต่อคดีและราชการได้

(๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

ด้านศาสนา

มนุษย์มีศักยภาพที่จะบรรลุธรรมสูงสุดในศาสนาของตน ซึ่งทำให้เข้าถึงชีวิตที่มีอิสรภาพและความสุข การที่จะบรรลุธรรมสูงสุดในทุกศาสนานั้น มนุษย์จะต้องพัฒนาตนเองทั้งทางกาย ศีล ทางจิต และปัญญา การพัฒนาตนโดยขบยอมทำให้บรรลุธรรมสูงสุดได้พรรคจึงมีนโยบายส่งเสริมอุปถัมภ์ ค้ำครองและทะนุบำรุงพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ เพื่อให้ทุกศาสนาส่งเสริมศักยภาพของบุคคลให้เจริญไปสู่ความสมบูรณ์ และมีนโยบายจัดสรรปัจจัยทางสังคมให้เกื้อกูล และอำนวยความสะดวกช่วยเหลือทุกอย่างทุกประการ เพื่อให้บุคคลทุกศาสนาสามารถพัฒนาตนเองพัฒนาคุณภาพชีวิตความมีอิสระในการพัฒนาตนเอง จึงเป็นรากฐานของการพัฒนาจริยธรรม ดังนั้น จึงต้องปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรเงินอุดหนุนให้มีความทันสมัย โดยเร่งปรับปรุงกฎหมายและระเบียบให้เอื้อต่อการจัดสรรเงินงบประมาณอุดหนุน โดยถือตามจำนวนศาสนิกชน บุรณะวัด มัสยิด โบสถ์

ให้แก่วัดในพระพุทธศาสนา โบสถ์ในคริสต์ศาสนา มัสยิดในศาสนาอิสลาม ฯลฯ โดยพิจารณาจากจำนวนประชาชนที่อยู่ในชุมชนที่ศรัทธาในศาสนสถานเหล่านั้น

ส่วนที่ ๓

ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคประชาธิวัฒน์

ข้อ ๗ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๗๒/๗๐ หมู่ ๑ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ รหัสไปรษณีย์ ๖๐๐๐๐

หมวด ๒

โครงสร้างการบริหารพรรคประชาธิวัฒน์ และตำแหน่งต่าง ๆ ในพรรคประชาธิวัฒน์

ส่วนที่ ๑

โครงสร้างและตำแหน่งต่าง ๆ ในพรรคการเมือง

ข้อ ๘ โครงสร้างของพรรคประชาธิวัฒน์ ประกอบด้วย

- (๑) คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง
- (๓) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ฯลฯ

ข้อ ๙ คณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรคประชาธิวัฒน์ มีจำนวนไม่เกิน ๑๙ คน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรคการเมือง
- (๒) รองหัวหน้าพรรคการเมือง
- (๓) เลขาธิการพรรคการเมือง
- (๔) รองเลขาธิการพรรคการเมือง
- (๕) เภรัญญิกพรรคการเมือง
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง
- (๗) โฆษกพรรคการเมือง
- (๘) รองโฆษกพรรคการเมือง
- (๙) กรรมการบริหารพรรคการเมือง

คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง หรือนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกหรือการให้ความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่ง

การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง และกรรมการบริหารพรรคการเมืองแต่ละตำแหน่ง

ข้อ ๑๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๙ และเสนอชื่อผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีคุณสมบัติที่เหมาะสม โดยให้สมาชิกที่มาเข้าร่วมประชุมได้มีส่วนร่วมในการเลือกด้วยอย่างกว้างขวาง

(๒) ให้เลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมืองก่อน โดยให้สมาชิกผู้เข้าร่วมเป็นผู้เสนอชื่อต่อที่ประชุม ซึ่งต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของผู้เข้าร่วมประชุมการลงมติให้ลงคะแนนลับ

(๓) เมื่อเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมืองได้แล้ว ให้เลือกตั้งเลขาธิการพรรคการเมือง เภรัณยิกพรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง ซึ่งได้แก่ รองหัวหน้าพรรคการเมือง รองเลขาธิการพรรคการเมือง โฆษกพรรคการเมือง การลงมติให้ลงคะแนนลับ

(๔) การเลือกตั้งตาม (๓) ให้หัวหน้าพรรคการเมือง หรือผู้ที่หัวหน้าพรรคการเมืองมอบหมายเสนอชื่อต่อที่ประชุมเพื่อลงมติ ในการเสนอชื่อจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของผู้เข้าร่วมประชุม ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิสมาชิก ผู้เข้าร่วมประชุมในการเสนอชื่อบุคคลอื่นต่อที่ประชุม

(๕) ตำแหน่งรองหัวหน้าพรรคการเมือง รองเลขาธิการพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมืองให้มีจำนวนตามที่ที่ประชุมใหญ่กำหนด

ข้อ ๑๑ ความเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) อื่น ๆ ตามที่กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคการเมืองกำหนด

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคการเมืองว่างลงตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าพรรคการเมือง แต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่ง ที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ข้อ ๑๒ กรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคการเมือง

(๒) ความเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองของหัวหน้าพรรคการเมืองสิ้นสุดลงตามข้อ ๑๑

(๓) กรรมการบริหารพรรคการเมืองว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการบริหารพรรคการเมือง ทั้งหมด

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) ให้รองหัวหน้าพรรคการเมืองตามลำดับทำหน้าที่แทนหัวหน้าพรรคการเมือง ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพรรคการเมือง ให้กรรมการบริหารพรรคการเมืองที่เหลืออยู่ประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่ง ทำหน้าที่แทน และให้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ กรรมการบริหารพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะยกเว้นตาม (๒) ให้เลือกตั้ง คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่กรรมการบริหารพรรคการเมือง พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีที่มีเหตุให้กรรมการบริหารพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้กรรมการบริหาร พรรคการเมืองที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้ง คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) รับผิดชอบดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบาย และข้อบังคับของพรรคการเมือง มติของที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง รวมตลอดทั้ง ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งต้องกระทำด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง และซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน

(๓) คัดเลือกสมาชิกหรือบุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถ ซื่อสัตย์สุจริต และมีคุณธรรม จริยธรรม เข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือตำแหน่งอื่น หรือเพื่อแต่งตั้งเป็น ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๔) รับผิดชอบร่วมกันในบรรดามติของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง และในการ ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กฎหมาย และข้อบังคับ รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของ คณะกรรมการ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้คัดค้านในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง โดยปรากฏหลักฐานการคัดค้านนั้น ในรายงานการประชุม หรือได้ทำหนังสือคัดค้านยื่นต่อประธาน ในที่ประชุมภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่การประชุมนั้นสิ้นสุดลง

(๕) ควบคุมและกำกับดูแลมิให้สมาชิกกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ข้อบังคับ รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการ

(๖) ควบคุมและกำกับดูแลมิให้สมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง กระทำการ ในลักษณะที่อาจทำให้การเลือกตั้ง หรือการเลือกมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม ไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย หรืออาจเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใดซึ่งสมัครเข้ารับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๗) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๘) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมือง และผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง ใช้เงินวงเงิน ตามที่กฎหมายกำหนด

(๙) บริหารการเงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรค ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

(๑๐) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้จัดสรรเป็นจำนวนรวม โดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ทั้งนี้ ต้องไม่เกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนด

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้จัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล

(ค) ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (ก) และ (ข) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

(๑๑) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมาธิการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๑๒) อนุมัติการเลิกสาขาพรรคและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๑๓) อนุมัติเลิกพรรค

(๑๔) อำนวยความสะดวกต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๕) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๖) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรค สาขาพรรค และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๑๗) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๘) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๙) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๒๐) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๒๑) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมาย และกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๑๔ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรค กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) เลขาธิการพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ทำหน้าที่แทนหัวหน้าพรรคการเมือง ในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๓) เற்றுฎีกาพรคการเมืองมีหน้าทีและอำนาจ ดังนี้

(ก) ควบคุมดูแลบริหารการเงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดของพรค และสาขาพรคการเมืองตามกฎหมายให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรคเป็นประจำทุกเดือน

(ข) ดำเนินการอื่นใดตามทีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารพรค หรือหัวหน้าพรคการเมือง

(๔) นายทะเบียนสมาชิกมีหน้าทีและอำนาจ ดังนี้

(ก) มีอำนาจหน้าทีเกี่ยวกับการรับสมาชิก ตรวจสอบคุณสมบัติของสมาชิก และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิก

(ข) ดำเนินการอื่นใดตามทีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารพรค หรือหัวหน้าพรคการเมือง

(๕) กรรมการบริหารอื่นของพรคการเมืองมีหน้าทีและอำนาจ ดังนี้

(ก) รองหัวหน้าพรคการเมือง มีหน้าทีและอำนาจตามทีได้รับมอบหมายจากหัวหน้าพรคการเมือง

(ข) รองเลขาธิการพรคการเมือง มีหน้าทีและอำนาจตามทีได้รับมอบหมายจากเลขาธิการพรค

(ค) โฆษกพรคการเมือง มีหน้าทีและอำนาจตามทีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารพรคการเมือง หรือหัวหน้าพรคการเมือง

(ง) รองโฆษกพรคการเมือง มีหน้าทีและอำนาจตามทีได้รับมอบหมายจากโฆษกพรคการเมือง

(จ) กรรมการบริหารพรคการเมือง มีหน้าทีและอำนาจตามทีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารพรคการเมือง

ส่วนที่ ๓

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกหรือการให้ความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่ง

การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง หน้าทีและอำนาจของ

หัวหน้าสาขาพรคการเมืองและกรรมการสาขาพรคการเมืองแต่ละตำแหน่ง

ข้อ ๑๕ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองต้องดำเนินการให้มีสาขาพรรคการเมืองในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด อย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา โดยสาขาพรรคการเมืองแต่ละสาขาต้องมีสมาชิกพรรคการเมืองที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือเขตจังหวัดตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป

ข้อ ๑๖ เมื่อมีสมาชิกพรรคที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้ง/จังหวัดตามข้อ ๑๕ (แล้วแต่คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจะกำหนด) ตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป พรรคการเมืองอาจกำหนดให้จัดตั้งสาขาพรรคการเมืองได้

ข้อ ๑๗ การจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้สมาชิกของพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้ง/จังหวัด ตามข้อ ๑๖ (แล้วแต่คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจะกำหนด) จัดประชุมเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง กำหนดที่ตั้งสาขาพรรคการเมือง ภายหลังจากประชุมเสร็จสิ้นแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง ส่งรายการแผนผังแสดงที่ตั้งสาขาพรรคการเมือง รายชื่อ ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน และลายมือชื่อของคณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง หนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่เป็นที่ทำการสาขาพรรคการเมือง และรายงานการประชุมจัดตั้งสาขาพรรคไปยังหัวหน้าพรรค และเมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้หัวหน้าพรรคมีหนังสือแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองตามแบบที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หัวหน้าพรรคอนุมัติ และให้ประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปด้วย

ข้อ ๑๘ คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง
- (๒) รองหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง
- (๓) เลขานุการสาขาพรรคการเมือง
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรคการเมือง
- (๕) เภรัณูภิบาลสาขาพรรคการเมือง
- (๖) ผู้ช่วยเภรัณูภิบาลสาขาพรรคการเมือง

(๗) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคการเมือง

(๘) ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคการเมือง

(๙) โฆษกสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๑๙ กรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองให้ดำเนินการในที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองหรือที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง แล้วแต่กรณี ดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมกำหนดจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองตามข้อ ๑๘

(๒) เลือกหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองเป็นลำดับแรกแล้วเลือกตำแหน่งอื่น ๆ จนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสองคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองหรือที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ ความเป็นกรรมการสาขาพรรคการเมืองสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) อื่น ๆ ตามที่กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคการเมืองกำหนด

เมื่อตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคการเมืองว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง หากตำแหน่งหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้รองหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง ให้กรรมการสาขาพรรคการเมืองที่เหลืออยู่เลือกกรรมการสาขาพรรคการเมือง คนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองแทนตำแหน่งที่ว่างภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ข้อ ๒๒ กรรมการสภาพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคการเมือง

(๒) กรรมการสภาพรรคการเมืองว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการสภาพรรคการเมืองทั้งหมด

เมื่อคณะกรรมการสภาพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้หัวหน้าสภาพรรคการเมืองมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสภาพรรคการเมืองชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสภาพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสภาพรรคการเมืองที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการสภาพรรคการเมืองชุดใหม่

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการสภาพรรคการเมืองเหลืออยู่ หรือมีแต่ไม่ยินยอมดำเนินการเลือกตั้ง คณะกรรมการสภาพรรคการเมืองชุดใหม่ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจะดำเนินการเองหรือจะมอบหมายให้สมาชิกสภาพรรคจำนวนหนึ่งดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๒๓ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสภาพรรคครบตามที่กำหนดในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว หากต่อมาภายหลังมีสภาพรรคการเมืองไม่ครบตามมาตรา ๓๓ ให้ดำเนินการจัดตั้งสภาพรรคการเมืองให้ครบตามมาตรา ๓๓ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่สภาพรรคการเมืองมีจำนวนไม่ครบตามมาตรา ๓๓

ข้อ ๒๔ ให้คณะกรรมการสภาพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างมีเหตุผล และมีความรับผิดชอบต่อสังคม และความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

(๒) ร่วมกับประชาชนในการหาแนวทางการพัฒนาประเทศ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างมีเหตุผลโดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจและความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนประกอบกัน

(๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง รวมตลอดทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและการดำเนินงานขององค์กรอิสระอย่างมีเหตุผล

(๔) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความสามัคคีปรองดอง รู้จักยอมรับในความเห็นทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่าง และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี เพื่อประโยชน์สุขของประเทศชาติและประชาชน

(๕) กิจกรรมอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งการพัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชน ทั้งนี้ ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

(๖) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๗) เผยแพร่อุดมการณ์ทางการเมือง นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๘) จัดทำบัญชีรายชื่อพร้อมที่อยู่ของสมาชิกที่มีภูมิลำเนาในเขตจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของสาขาพรรค

(๙) จัดทำบัญชีรับและจ่ายเงิน และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๑๐) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๑๑) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรค เพื่อพิจารณา

(๑๒) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๑๓) จัดทำแผนงานโครงการ และรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกกรอบสามเดือนและภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๒๕ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง

(ก) จัดให้มีบัญชีรับและจ่ายเงินของสาขาพรรคการเมือง

(ข) จัดทำบัญชีรายชื่อพร้อมที่อยู่ของสมาชิกพรรคการเมืองที่มีภูมิลำเนาในเขตจังหวัด ซึ่งเป็นที่ตั้งของสาขาพรรคการเมือง

(ค) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

- (ง) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม
- (จ) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม
- (ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวันซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ
- (ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรค เท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค
- (ซ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด
- (๒) รองหัวหน้าสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคมอบหมาย
- (๓) เลขานุการสาขาพรรคการเมือง มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ
- (ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ
- (ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค
- (ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค
- (ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรคการเมือง มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรคการเมือง หรือคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองมอบหมาย
- (๕) เภรัณูกิจสาขาพรรคการเมือง มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม รายรับ - รายจ่าย บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของสาขาพรรคการเมืองตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองกำหนด

(๖) ผู้ช่วยற்றுฎีกาสภาพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่ற்றுฎีกาสภาพรรคการเมืองมอบหมาย

(๗) นายทะเบียนสมาชิกสภาพรรค มีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสภาพรรค

(๘) ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกสภาพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่นายทะเบียนสมาชิกสภาพรรคการเมืองมอบหมาย

(๙) โฆษกสภาพรรคการเมือง มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) แถลงมติที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสภาพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของสภาพรรคตามที่คณะกรรมการสภาพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๔

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกหรือการให้ความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่ง

การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง หน้าที่และอำนาจของ

ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๒๖ เขตเลือกตั้งในจังหวัดใดที่มีได้เป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคการเมืองหรือสาขาพรรคการเมือง ถ้ามีสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งในจังหวัดนั้นเกินหนึ่งร้อยคน พรรคการเมืองต้องแต่งตั้งสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งในจังหวัดนั้นซึ่งมาจากการเลือกของสมาชิกพรรคการเมือง เป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดเพื่อดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งนั้น

ข้อ ๒๗ การแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด เมื่อเขตเลือกตั้งในเขตจังหวัดใดที่มีสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งเกินหนึ่งร้อยคน ให้สมาชิกพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าห้าสิบคน จัดประชุมเพื่อดำเนินการเลือกตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด โดยในการลงคะแนนให้สมาชิกพรรคการเมือง มีสิทธิลงคะแนนเลือกได้หนึ่งคน และเมื่อลงคะแนนเลือกเสร็จสิ้นแล้วให้นับคะแนนและประกาศผลการนับคะแนน แล้วรายงานชื่อสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งได้รับคะแนนลำดับสูงสุดสามลำดับแรกให้หัวหน้าพรรคการเมืองโดยเร็ว และให้หัวหน้าพรรคการเมืองแต่งตั้งสมาชิกพรรคการเมืองที่ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ในกรณีที่คะแนนเท่ากัน ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าพรรคการเมืองในการพิจารณาแต่งตั้ง และให้หัวหน้าพรรคการเมือง

แจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่แต่งตั้งตัวแทนสาขาพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ในกรณีที่ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดลำดับแรกไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดที่ได้รับเลือกในลำดับถัดไปเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๒๘ ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๒๙ ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และมติของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างมีเหตุผลและมีความรับผิดชอบต่อสังคม และความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

(๓) ร่วมกับประชาชนในการหาแนวทางการพัฒนาประเทศ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างมีเหตุผลโดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ และความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนประกอบกัน

(๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง รวมตลอดทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและการดำเนินงานขององค์กรอิสระอย่างมีเหตุผล

(๕) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความสามัคคีปรองดอง รู้จักยอมรับในความเห็นทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่าง และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี เพื่อประโยชน์สุขของประเทศชาติและประชาชน

(๖) กิจกรรมอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งการพัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชน ทั้งนี้ ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ข้อ ๓๐ ความเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) หัวหน้าพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองสั่งให้ออกจากการเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

หมวด ๓

การบริหารจัดการสาขาพรรคการเมือง

และของตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๓๑ การบริหารจัดการสาขาพรรคการเมือง

(๑) ให้มีการทำทะเบียนสมาชิกพรรค โดยถือปฏิบัติตามกฎหมายประกาศ ระเบียบ และคู่มือของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) จัดทำบัญชีของสาขาพรรค โดยถือปฏิบัติตามกฎหมาย ประกาศ ระเบียบ และคู่มือของคณะกรรมการการเลือกตั้งอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๓๒ บริหารจัดการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๑) ให้มีการทำทะเบียนสมาชิกพรรคโดยถือปฏิบัติตามกฎหมายประกาศ ระเบียบ และคู่มือของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) จัดทำบัญชีของตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด โดยถือปฏิบัติตามกฎหมาย ประกาศ ระเบียบ และคู่มือของคณะกรรมการการเลือกตั้งอย่างเคร่งครัด

หมวด ๔

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

ข้อ ๓๓ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๓๔ สมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิก ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของ จำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิก ทั้งหมดที่มีอยู่ของพรรคการเมืองหรือไม่น้อยกว่าสองร้อยห้าสิบคนแล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ามีสิทธิ เข้าชื่อกันยื่นคำร้องขอให้จัดการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมืองได้

ข้อ ๓๕ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง ทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง ซึ่งใน จำนวนนี้จะต้องประกอบด้วยผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสองสาขาซึ่งมาจากต่างภาคกัน

(๓) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๔) สมาชิกพรรคการเมือง

ข้อ ๓๖ องค์ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองตามข้อ ๓๕ ต้องมีรวมกันทั้งหมดไม่น้อยกว่า สองร้อยห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง เพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๓๗ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคการเมืองลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคการเมืองไม่มาประชุม ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการ พรรคการเมืองเป็นเลขานุการที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ ที่ประชุมใหญ่เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๓๘ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

(๑) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคการเมือง หรือนโยบาย ของพรรคการเมือง

(๒) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง เลขานุการพรรคการเมือง เหนรัญญิกพรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง

(๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

(๕) ให้ความเห็นชอบรายงานการเงินและการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา

(๖) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง กฎหมาย หรือข้อบังคับพรรคการเมือง

การลงมติในที่ประชุมใหญ่ให้กระทำโดยเปิดเผย แต่การลงมติเลือกบุคคลตาม (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๓๙ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งกำหนดการประชุมให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๔๑ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสาขาพรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) สมาชิกสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๒ องค์ประชุมใหญ่ของสาขาพรรคการเมืองตามข้อ ๔๑ ต้องมีรวมกันทั้งหมดไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๓ ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ถ้าหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองทำหน้าที่แทน

ถ้ารองหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคการเมืองทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๔๔ กิจกรรมดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(๑) กิจกรรมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองหรือกรรมการสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๕ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุ วัน เวลา และสถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๓

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๖ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคการเมืองเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๗ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคการเมืองเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๘ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๔

การประชุมตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๔๙ การประชุมตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ต้องจัดให้มีการประชุมตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมืองเพื่อดำเนินการตามที่กำหนดในกฎหมาย และระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้ง การประชุม จะมากกว่าหนึ่งครั้งต่อปีก็ได้ หากมีการร้องขอ

ข้อ ๕๐ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมของตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

- (๑) รับรองงบการเงินประจำปีของตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด
- (๒) การเลือกตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด
- (๓) จัดประชุมเพื่อเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

หมวด ๕

สมาชิก

ส่วนที่ ๑

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของสมาชิก

การรับเข้าเป็นสมาชิกและการพ้นจากการเป็นสมาชิก

ข้อ ๕๑ สมาชิกพรรคการเมืองต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด ในกรณีเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี
- (๓) ไม่เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๙๘ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๔) (๑๖) (๑๗) หรือ (๑๘) ของรัฐธรรมนูญ
- (๔) ไม่เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นหรือผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองอื่นหรือผู้แจ้งการเตรียมการจัดตั้งพรรคการเมือง

ข้อ ๕๒ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคการเมืองด้วยตนเอง พร้อมด้วยเอกสารประกอบตามที่พรรคการเมืองกำหนด

สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคการเมืองเริ่มตั้งแต่ได้ชำระค่าบำรุงพรรคการเมือง

ข้อ ๕๓ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคการเมืองสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๕๑ เว้นแต่เป็นกรณีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙๖ (๑) ของรัฐธรรมนูญ และเป็นการบวชตามประเพณีนิยม แต่ในระหว่างมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวจะใช้สิทธิในฐานะสมาชิกพรรคการเมืองมิได้

(๔) ไม่ชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองเป็นเวลาสองปีติดต่อกัน

(๕) พรรคการเมืองมีมติให้ออกเพราะกระทำผิดวินัยหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง หรือมีเหตุร้ายแรงอื่น

(๖) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง หรือยุบพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคการเมืองตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองหรือนายทะเบียนพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) หากสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มติของพรรคการเมืองต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคการเมือง

ส่วนที่ ๒

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก ความรับผิดชอบของสมาชิกต่อพรรคการเมือง

และความรับผิดชอบของพรรคการเมืองต่อสมาชิก

ข้อ ๕๔ สมาชิกมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงาน หรือคณะกรรมการสาขาพรรค ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด กรรมการ หรืออนุกรรมการ ในคณะต่าง ๆ ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

ข้อ ๕๕ ความรับผิดชอบของสมาชิกต่อพรรคการเมืองมี ดังนี้

(๑) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค

(๒) เป็นผู้พร้อมที่จะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค และอุดมการณ์ของพรรคจนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค

(๓) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป

(๔) เป็นผู้ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรค และ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๕๖ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก มีดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิก ให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเอง และครอบครัว และจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๖

มาตรฐานจริยธรรมของกรรมการบริหารพรรคการเมืองและสมาชิก

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นอุดมการณ์

ข้อ ๕๗ ต้องยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อ ๕๘ ต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขต และเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ ความมั่นคงของรัฐ และความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ข้อ ๕๙ ต้องถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน

ข้อ ๖๐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบเพื่อตนเอง หรือผู้อื่น หรือมีพฤติการณ์ที่รู้เห็นหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

ข้อ ๖๑ ต้องไม่ขอ ไม่เรียก ไม่รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๖๒ ต้องไม่รับของขวัญของกำนัล ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เว้นแต่เป็นการรับจากการให้โดยธรรมจรรยา และการรับที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับให้รับได้

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก

ข้อ ๖๓ ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

ข้อ ๖๔ ยึดมั่นหลักนิติธรรม และประพฤติตนอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ ๖๕ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม เป็นอิสระ เป็นกลาง และปราศจากอคติโดยไม่หวั่นไหวต่ออิทธิพล กระแสสังคม หรือแรงกดดันอันมิชอบด้วยกฎหมาย โดยคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมแห่งสถานการณ์

ข้อ ๖๖ รักษาไว้ซึ่งความลับในการประชุม การพิจารณาวินิจฉัย รวมทั้งเคารพต่อมติของที่ประชุมฝ่ายข้างมาก และเหตุผลของทุกฝ่ายอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๖๗ ให้ข้อมูลข่าวสารตามข้อเท็จจริงแก่ประชาชนหรือสื่อมวลชนอันอยู่ในความรับผิดชอบของตน ถูกต้องครบถ้วนและไม่บิดเบือน

ข้อ ๖๘ ไม่ให้คำปรึกษาแก่บุคคลภายนอก หรือแสดงความคิดเห็น หรือข้อมูลต่อสื่อสาธารณะ หรือสาธารณชนในเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณา อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสียความเป็นธรรมแก่การปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กร

ข้อ ๖๙ ไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๗๐ ไม่ปล่อยปละละเลยหรือยินยอมให้บุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแล หรือความรับผิดชอบของตน เรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากคู่กรณี หรือจากบุคคลอื่นใดในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้อ ๗๑ ไม่คบหาสมาคมกับคู่กรณี ผู้ประพฤตินิคมกฎหมาย ผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีความประพฤติหรือผู้มีชื่อเสียงในทางเสื่อมเสีย อันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชน ในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๗๒ ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ จนเป็นเหตุทำให้ผู้ถูกกระทำได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรือกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ โดยผู้ถูกกระทำอยู่ในภาวะจำต้องยอมรับ ในการกระทำนั้นไม่นำความสัมพันธ์ทางเพศที่ตนมีต่อบุคคลใดมาเป็นเหตุหรือมีอิทธิพลครอบงำให้ใช้ดุลพินิจ ในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด

ส่วนที่ ๓

จริยธรรมทั่วไป

ข้อ ๗๓ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ และยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ และปฏิบัติตามกฎหมาย โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติและความผาสุกของประชาชนโดยรวม

ข้อ ๗๔ ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของพรรคการเมืองอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหาย หรือสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น

ข้อ ๗๕ รักษาความลับของพรรคการเมือง และระเบียบแบบแผนของพรรคการเมือง

ข้อ ๗๖ ดำเนินการอื่นให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และระบบคุณธรรม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ส่วนที่ ๔

การฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม

ข้อ ๗๗ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใน ส่วนที่ ๑ ให้ถือว่า มีลักษณะร้ายแรง การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใน ส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓ จะถือว่า มีลักษณะร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาถึงพฤติกรรมการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ เจตนาและความร้ายแรงของ ความเสียหายที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ นั้น

ข้อ ๗๘ การดำเนินการแก่บุคคลใดว่ากระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทาง จริยธรรมให้เป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการนั้น

หมวด ๗

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อและการคัดเลือก บุคคลซึ่งพรรคการเมืองเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๗๙ เมื่อมีกรณีต้องสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง พรรคการเมืองต้องจัดให้มีคณะกรรมการ สรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๘๐ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งมีจำนวนสิบเอ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนสี่คน
- (๒) หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองซึ่งมาจากภาคละหนึ่งสาขา
- (๓) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจำนวนสามคน

ข้อ ๘๑ ในการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกที่มีขึ้นภายหลังจากวันที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช้บังคับ หากพรรคการเมือง ยังมีสาขาพรรคการเมืองไม่ครบภาคละหนึ่งสาขา ให้คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งตามข้อ ๘๐ ประกอบด้วย กรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนสี่คน หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองและตัวแทน

พรรคการเมืองประจำจังหวัด ซึ่งเลือกกันเองจำนวนเจ็ดคน ในกรณีที่มีหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดรวมกันไม่ถึงเจ็ดคน ให้เลือกตัวแทนสมาชิกพรรคการเมืองให้ได้ จำนวนที่ยังขาดอยู่จนครบจำนวนเจ็ดคน

ข้อ ๘๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ พรรคการเมืองโดยการลงคะแนนลับ

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมือง

เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๘๓ พรรคการเมืองซึ่งประสงค์จะส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งใดต้องมีสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบในเขตเลือกตั้งนั้น

การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งใด ให้พรรคการเมืองส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งจากผู้ซึ่งได้รับเลือกจากสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทน พรรคการเมืองประจำจังหวัดที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบในเขตเลือกตั้งนั้นเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๘๔ การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการสมัครเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง และประกาศให้สมาชิกพรรคการเมืองทราบเป็นการทั่วไป

(๒) เมื่อพ้นกำหนดเวลารับสมัครตาม (๑) ให้คณะกรรมการสรรหาตรวจสอบคุณสมบัติของ ผู้สมัครในแต่ละเขตเลือกตั้ง แล้วส่งรายชื่อผู้สมัครให้สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมือง ประจำจังหวัดที่มีพื้นที่รับผิดชอบในเขตเลือกตั้งนั้น

(๓) เมื่อสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้รับรายชื่อผู้สมัคร จากคณะกรรมการสรรหาแล้ว ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด จัดการประชุมสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อลงคะแนนเลือกผู้สมัครตามรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหาส่งมา

(๔) การประชุมสภาพรรคการเมืองต้องมีสมาชิกพรรคการเมืองมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน หรือการประชุมตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยในการลงคะแนน ให้สมาชิกมีสิทธิลงคะแนนเลือกได้หนึ่งคน และเมื่อลงคะแนนเลือกเสร็จสิ้นแล้ว ให้นำคะแนน และประกาศผลการนับคะแนนของสภาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดในเขตเลือกตั้งนั้น แล้วรายงานรายชื่อผู้สมัครซึ่งได้รับคะแนนลำดับสูงสุดสองลำดับแรก ให้คณะกรรมการสรรหาโดยเร็ว ในกรณีที่ผู้มีคะแนนเท่ากันมากกว่าจำนวนดังกล่าว ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการสรรหาในการจัดเรียงลำดับ

(๕) ให้คณะกรรมการสรรหาส่งรายชื่อผู้สมัครซึ่งได้รับคะแนนของแต่ละเขตเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองพิจารณาให้ความเห็นชอบโดยพิจารณาจากผู้มีคะแนนสูงสุดของแต่ละเขตเลือกตั้ง หากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่เห็นชอบให้แสดงเหตุผลและให้พิจารณาผู้สมัครซึ่งได้คะแนนในลำดับถัดไปเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่เห็นชอบกับรายชื่อที่สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดส่งมาทั้งหมด ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและคณะกรรมการสรรหาประชุมร่วมกัน หากที่ประชุมร่วมกันมีมติเห็นชอบกับรายชื่อผู้สมัครผู้ใด ให้เสนอรายชื่อผู้นั้นเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง แต่ถ้าที่ประชุมร่วมกันมีมติไม่เห็นชอบกับรายชื่อผู้สมัครที่สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดส่งมาทั้งหมด ให้คณะกรรมการสรรหาแจ้งเหตุผลให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดในเขตเลือกตั้งนั้นทราบ และให้ดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) จนกว่าจะได้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้น

ส่วนที่ ๓

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมือง

เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

ข้อ ๘๕ การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้พรรคการเมืองจัดทำบัญชีรายชื่อเพื่อส่งให้สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดโดยให้คำนึงถึงผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ และความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงด้วย

ข้อ ๘๖ การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการเสนอรายชื่อบุคคลเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง และมีหนังสือแจ้งไปยังคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด และประกาศให้สมาชิกทราบเป็นการทั่วไป

(๒) เมื่อพ้นกำหนดเวลาเสนอรายชื่อจากกรรมการบริหารพรรคการเมือง หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดตาม (๑) ให้คณะกรรมการสรรหาตรวจสอบคุณสมบัติ และจัดทำบัญชีรายชื่อไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบลายชื่อ โดยคำนึงถึงผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ และความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงแล้วส่งบัญชีรายชื่อดังกล่าวไปยังสาขาพรรคการเมือง หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๓) ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจัดการประชุมเพื่อให้สมาชิกลงคะแนนเลือกบุคคลในบัญชีรายชื่อตาม (๒) โดยให้สมาชิกลงคะแนนเลือกได้คนละไม่เกินสิบห้ารายชื่อ โดยการประชุมสาขาพรรคการเมืองต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน หรือการประชุมตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน เมื่อลงคะแนนเลือกเสร็จสิ้นแล้ว ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดประกาศผลการนับคะแนนของสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดนั้น แล้วรายงานไปยังคณะกรรมการสรรหาโดยเร็ว

(๔) ให้คณะกรรมการสรรหาจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยเรียงลำดับตามผลรวมของคะแนนที่ได้รับจากสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดตาม (๓) ในกรณีที่หัวหน้าพรรคการเมืองประสงค์จะเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองอยู่ในบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งลำดับที่หนึ่งและให้เรียงลำดับรายชื่อตามผลคะแนนดังกล่าวในลำดับถัดไปจนครบจำนวน ในกรณีที่คะแนนของบุคคลตามบัญชีรายชื่อเท่ากัน ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการสรรหาในการจัดเรียงลำดับ

(๕) ให้คณะกรรมการสรรหาส่งบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งตาม (๔) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองพิจารณาให้ความเห็นชอบ หากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่เห็นชอบ ให้ดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) จนกว่าจะได้บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสมาชิก ในกรณีที่สมาชิกผู้ใดมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งที่ยังมิได้มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดให้ถือว่าสมาชิกผู้นั้นเป็นสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งของสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดที่มีเขตเลือกตั้งใกล้เคียงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองกำหนด

ส่วนที่ ๔

ข้อยกเว้นในการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๘๗ ในการเลือกตั้งทั่วไป การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อให้ดำเนินการสรรหาตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๘๔ และข้อ ๘๖ เว้นแต่กรณีที่เป็น การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งสำหรับการเลือกตั้งแทน การเลือกตั้งที่เป็นโหมะ หรือการเลือกตั้งใหม่ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดได้รับเลือกตั้ง หรือกรณีผู้สมัครตายก่อน ปิดการรับสมัครรับเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งและคณะกรรมการบริหาร พรรคการเมืองเป็นผู้พิจารณาร่วมกัน

ส่วนที่ ๕

การคัดเลือกบุคคลซึ่งพรรคการเมืองเห็นสมควรจะเสนอ

ให้ได้รับพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๘๘ การคัดเลือกบุคคลซึ่งพรรคการเมืองเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับพิจารณาแต่งตั้ง เป็นนายกรัฐมนตรี ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อมาใช้บังคับโดยอนุโลม

พรรคการเมืองจะไม่เสนอรายชื่อบุคคลซึ่งพรรคการเมืองเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับพิจารณา แต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีก็ได้

ข้อ ๘๙ การเสนอชื่อบุคคลตามข้อ ๘๘ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีหนังสือยินยอมของบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อ โดยมีรายละเอียดตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

(๒) ผู้ได้รับการเสนอชื่อต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะเป็นรัฐมนตรีตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด และไม่เคยทำหนังสือยินยอมตาม (๑) ให้พรรคการเมืองอื่นในการเลือกตั้งคราวนั้น

การเสนอชื่อบุคคลใดที่มีได้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าไม่มีการเสนอชื่อบุคคลนั้น

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ข้อ ๙๐ การคัดเลือกบุคคลดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๙

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมือง

สาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๙๑ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่บริหารการเงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด จัดให้มีบัญชีรับและจ่ายเงินของสาขาพรรคการเมืองหรือที่ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้รับหรือจ่าย โดยบันทึกบัญชีให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รายการนั้นเกิดขึ้น และสรุปรายงานให้พรรคการเมืองทราบเป็นประจำทุกสิ้นเดือน และปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสาขาพรรคหรือที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจัดให้มีการทำบัญชีรายชื่อ พร้อมทั้งที่อยู่ของสมาชิกที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของสาขาพรรคการเมืองหรือในเขตจังหวัด ที่ตนเป็นตัวแทน และปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสาขาพรรคหรือที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๙๒ การลงรายการบัญชีของพรรคการเมืองต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้อง ครบถ้วน โดยต้องจัดทำภายในระยะเวลา ดังนี้

(๑) การลงบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย และบัญชี แสดงรายรับจากการบริจาค ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

(๒) บัญชีแยกประเภทและบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๐

รายได้ของพรรคการเมือง

และอัตราค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

ข้อ ๙๓ พรรคการเมืองอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินทุนประเดิมของพรรคการเมือง

(๒) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

(๓) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรคการเมือง

(๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดที่ได้จากการจัดกิจกรรมระดมทุนของพรรคการเมือง

(๕) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดที่ได้จากการรับบริจาค

(๖) เงินอุดหนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

(๗) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ส่วนที่ ๑

การหารายได้จากการจำหน่ายสินค้า

ข้อ ๙๔ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการต้องไม่มุ่งแสวงหาผลกำไรมาแบ่งปันกันในทางธุรกิจ โดยราคาหรือค่าตอบแทนจากการจำหน่ายสินค้าหรือการให้บริการจะต้องคำนึงถึงราคาตามปกติ ในท้องถิ่นนั้น

ข้อ ๙๕ สถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ ได้แก่ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคการเมือง ที่ตั้งสำนักงานสาขาพรรคการเมือง บริเวณสถานที่จัดกิจกรรมระดมทุน บริเวณสถานที่จัดประชุมใหญ่ ประจำปีของพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมือง หรือสถานที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๙๖ เมื่อพรรคการเมืองดำเนินการจำหน่ายสินค้าหรือบริการ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองจัดทำทะเบียนสินค้าหรือบริการ ซึ่งประกอบด้วย รายการ จำนวนเงิน หรือมูลค่าของสินค้าหรืออัตราค่าบริการแต่ละประเภทให้ครบถ้วนและถูกต้อง

ข้อ ๙๗ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการ ให้บันทึกบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และให้แสดงในงบการเงินประจำปีของพรรคการเมืองให้ครบถ้วนและถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๙๘ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการต้องไม่กระทำในช่วงเก้าสิบวันก่อนวันครบอายุของสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรณีการเลือกตั้งทั่วไปอันเนื่องมาจากครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร และต้องไม่กระทำในช่วงที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และในกรณีที่เป็นการเลือกตั้งอันเนื่องมาจากเหตุอื่นนอกจากการครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร

ส่วนที่ ๒

การจัดกิจกรรมระดมทุน

ข้อ ๙๙ การจัดกิจกรรมระดมทุนของพรรคการเมืองต้องกระทำโดยเปิดเผยและแสดงวัตถุประสงค์ว่าเป็นการระดมทุนของพรรคการเมืองอย่างชัดเจน

ข้อ ๑๐๐ สถานที่จัดกิจกรรมระดมทุน ได้แก่ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคการเมือง ที่ตั้งสำนักงาน สาขาพรรคการเมือง บริเวณสถานที่จัดประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมือง สถานที่ทำการ ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด หรือสถานที่ที่พรรคการเมืองเห็นสมควร

ข้อ ๑๐๑ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่จัดกิจกรรมระดมทุนสิ้นสุดลงให้หัวหน้าพรรคการเมืองจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมระดมทุนและจำนวนเงินที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมระดมทุน และให้หัวหน้าพรรคการเมืองประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป พร้อมทั้งแจ้งให้นายทะเบียนทราบด้วย

ข้อ ๑๐๒ การจัดกิจกรรมระดมทุนให้บันทึกบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และนำไปแสดงในงบการเงินประจำปีของพรรคการเมืองให้ครบถ้วนและถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๐๓ การจัดกิจกรรมระดมทุนต้องไม่กระทำในช่วงเก้าสิบวันก่อนวันครบอายุของสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรณีการเลือกตั้งทั่วไปอันเนื่องมาจากครบอายุของสภาผู้แทนราษฎรและต้องไม่กระทำในช่วงที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและในกรณีที่เป็นการเลือกตั้งอันเนื่องมาจากเหตุอื่นนอกจากการครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร

ส่วนที่ ๓

การรับบริจาคของพรรคการเมือง

ข้อ ๑๐๔ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมืองเปิดบัญชีกับธนาคารพาณิชย์ โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรคการเมืองนั้น และให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชีให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เปิดบัญชีดังกล่าว

ข้อ ๑๐๕ กรณีรับบริจาคเป็นเงินสดให้หัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมืองนำเงินฝากไว้ในบัญชีธนาคารพาณิชย์ตามข้อ ๑๐๔ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาค หากการรับบริจาคเป็นตัวแลกเงิน หรือเช็คจะต้องไม่ถูกปฏิเสธการจ่ายเงิน จึงถือได้ว่าเป็นการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๑๐๖ เมื่อมีการบริจาคให้ผู้รับบริจาคจัดทำบันทึกการรับบริจาคให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาค และให้จัดส่งบันทึกการรับบริจาคพร้อมเงินทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดให้แก่พรรคการเมือง ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาค

ถ้าหากทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดมีอำนาจส่งแก่พรรคการเมืองได้ ให้ผู้รับบริจาคแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการรับบริจาคมานั้นให้พรรคการเมืองทราบ

ข้อ ๑๐๗ เมื่อพรรคการเมืองได้รับหลักฐานตามข้อ ๑๐๖ ให้ออกใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐานการรับบริจาคทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดภายในวันที่ที่ได้รับบริจาคแล้วจัดส่งใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐาน การรับบริจาคให้แก่ผู้บริจาคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ออกหลักฐานนั้น

ข้อ ๑๐๘ ให้พรรคการเมืองบันทึกการรับบริจาคไว้ในบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคของพรรคการเมืองให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดรายการ โดยอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ของพรรคการเมือง

- (๒) ชื่อตัว ชื่อสกุล และที่อยู่ของผู้บริจาค
- (๓) ชื่อตัว ชื่อสกุล และตำแหน่งผู้รับบริจาค
- (๔) วัน เดือน ปีที่รับบริจาค
- (๕) รายละเอียดการรับบริจาค
- (๖) จำนวนเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
- (๗) เอกสารอ้างอิง
- (๘) ลายมือชื่อหัวหน้าพรรคการเมืองและற்றுณิกพรรคการเมือง

ข้อ ๑๐๙ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองประกาศบัญชีรายชื่อผู้บริจาค จำนวนเงิน รายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับบริจาคที่มีมูลค่าไม่น้อยกว่าห้าพันบาท พร้อมทั้งวัตถุประสงค์ของการบริจาคเพื่อให้ประชาชนทราบเป็นประจำทุกสิ้นเดือนแล้วแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศ

การตีราคาทรัพย์สิน หรือการประเมินมูลค่าประโยชน์อื่นใดที่ได้รับบริจาคให้คำนวณราคาทรัพย์สิน อัตราค่าเช่า ค่าตอบแทน หรือค่าของสิทธิที่รับตามปกติทางการค้าในท้องที่นั้น

ข้อ ๑๑๐ บุคคลใดจะบริจาคเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดให้แก่พรรคการเมืองมีมูลค่าเกินสิบล้านบาทต่อพรรคการเมืองต่อปีมิได้ และในกรณีที่บุคคลนั้นเป็นนิติบุคคล การบริจาคเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดให้แก่พรรคการเมืองไม่ว่าพรรคเดียวหรือหลายพรรคเกินปีละห้าล้านบาท ต้องแจ้งให้ที่ประชุมใหญ่ ผู้ถือหุ้นทราบในการประชุมใหญ่คราวต่อไปหลังจากบริจาคแล้ว

พรรคการเมืองจะรับบริจาคเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินพรรคหนึ่งมิได้

ส่วนที่ ๔

อัตราค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

ข้อ ๑๑๑ สมาชิกพรรคการเมืองต้องชำระค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมืองปีละหนึ่งร้อยบาท แบบตลอดชีพสองพันบาท

หมวด ๑๑

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๑๑๒ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๑๑๓ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๑๑๒ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง หรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูลให้เสนอข้อกล่าวหา นั้น พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกไม่เกินกว่าห้าคน เป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๑๑๔ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๑๕ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ต่าหนีสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษโดยการให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ และมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๑๖ การพ้นจากสมาชิกพรรคกรณีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๑๑๕ วรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้นแล้วดำเนินการต่อไปตาม ขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๕๓ วรรคสาม

หมวด ๑๒

การเลิกพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมือง

และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๑๗ การเลิกพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๑๘ กรณีการเลิกพรรคหรือการยุบพรรค เมื่อได้มีการชำระบัญชีหักหนี้สินและค่าใช้จ่ายแล้ว ยังมีทรัพย์สินเหลืออยู่เท่าใดให้โอนให้แก่สมาคมรวมพลังแห่งคนดี

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคประชาธิวัฒน์

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคประชาธิวัฒน์ จำนวน ๑๖ คน ประกอบด้วย

๑. นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์	หัวหน้าพรรค
๒. พลตรี ไชยนาจ ญาติฉิมพลี	รองหัวหน้าพรรค ลำดับที่ ๑
๓. พันตำรวจโท นาวิณ วงศ์รัตนมัจฉา	รองหัวหน้าพรรค ลำดับที่ ๒
๔. นายยู เจียรยีนยงพงศ์	รองหัวหน้าพรรค ลำดับที่ ๓
๕. นางนันทนา สงฆ์ประชา	เลขาธิการพรรค
๖. พันตำรวจโท อนุรักษ์ทร คูหาทอง	รองเลขาธิการพรรค
๗. นายสิริ รัตน์วิชัย	รองเลขาธิการพรรค
๘. นายวรวงค์ ระฆังทอง	เหรัญญิกพรรค
๙. นายสยาม คำปรีดา	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๑๐. นายสมศักดิ์ สนพะเนาวิ	โฆษกพรรค
๑๑. นายศุภวุฒ มโนจันทร์	รองโฆษกพรรค
๑๒. ร้อยตำรวจตรี ประทวน แก้วตา	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. นายทรงธรรม โรจนเครีวัลย์	กรรมการบริหารพรรค
๑๔. นายกฤตย์พิสิษฐ์ พูนธนวิทย์	กรรมการบริหารพรรค
๑๕. นายไพศิษฐ์ ลีเมจิเรญชัยกิจ	กรรมการบริหารพรรค
๑๖. นายมณูญ เสนาสังข์	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

พันตำรวจเอก จรุงวิทย์ ภูมมา

นายทะเบียนพรรคการเมือง